

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Petra Rychlého v právní věci žalobkyně: **V. L.**, zastoupená Mgr. Evou Krahulíkovou, advokátkou se sídlem Ke Skalkám 3080/58, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2018, č. j. OAM-614/ZA-ZA12-K03-2017, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2018, č. j. 13 Az 51/2018 – 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně advokátce Mgr. Evě Krahulíkové **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 6 800 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou a na výzvu soudu doplněnou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze (dále též městský soud), jímž byla odmítnuta její žaloba ze dne 12. 9. 2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2018 pro překážku litispendence. Uvedeným správním rozhodnutím nebyla žalobkyni udělena mezinárodní ochrana podle § 12 - §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Městský soud při zkoumání podmínek řízení zjistil, že žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2018 podala žalobkyně u tohoto soudu již jednou, a to dne 7. 6. 2018, věc je vedena pod sp. zn. 13 Az 29/2018.

[3] Dále uvedl, že zahájení řízení brání tomu, aby o téže věci u soudu probíhalo současně jiné řízení. V posuzovaném případě shledal totožnost věci, neboť v obou případech stejná žalobkyně brojí proti totožnému rozhodnutí žalovaného. Vzhledem k tomu, že žaloba vedená pod sp. zn. 13 Az 29/2018 byla městskému soudu doručena o

více než tři měsíce dříve než žaloba vedená pod sp. zn. 13 Az 51/2018, nezbylo mu, než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nedostatek podmínek řízení odmítnout.

[4] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále jen stěžovatelka) z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy pro nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Podle jejího názoru se soud dostatečně nevypořádal s tím, zda jsou splněny podmínky

pro to, aby bylo možno hovořit o překážce litispendence. Nezodpověděl tedy řádně otázku, zda se jedná o totožnost věci, tedy o totožnost účastníků řízení a napadeného rozhodnutí a totožnost důvodů zahájení řízení. Navrhla proto, aby bylo napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení.

[5] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přezkoumat napadené usnesení z hlediska uplatněného stížnostního bodu, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[7] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39 přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.

[8] V projednávané věci stěžovatelka ani v doplňku kasační stížnosti neuvedla, v čem spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti, důvody přijatelnosti pak nenalezl ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti. Důvody kasační stížnosti byly ze strany stěžovatelky definovány natolik obecně, že by sama kasační stížnost byla na hranici projednatelnosti, tím spíše z nich není možné alespoň implicitně dovodit, v čem by měl případ stěžovatelky podstatným způsobem přesahovat její zájmy. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost dle výše cit. § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[9] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[10] Ustanovená zástupkyně stěžovatelky učinila ve věci dva hlavní úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., za což jí náleží odměna podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhl. v úhrné výši 6200,-Kč a náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 3 cit. vyhl. v úhrnné výši 600,-Kč, celkově tedy 6800,-Kč. Uvedená částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto

usnesení. Náklady zastoupení stěžovatelky nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. dubna 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu